

Tytuł: Piosenka spontaniczna

Urwijmy sie z warszawy i
wyskoczmy gdzieś na parę dni.
wszystko jedno gdzie, byle przed siebie.
nic z tego.
zapomniałam - ty
niezastąpiony pragniesz być,
tak jak słońce i księżyc na niebie.
owiedz tak,
powiedz tak!
wyrzuć notes pełen dat.
wyłącz pager, telefon i fax.
zamknij drzwi, wyszepcz mi,
że jesteśmy tylko my
i że nic się nie liczy prócz nas.
czemu boisz sie panicznie
działać całkiem spontanicznie?
to nic a nic nie boli.
dowoli sie cieszymy
tym,
bawmy sie życiem swym.
uparcie porządkujesz świat.
chwiejne konstrukcje stawiasz z kart.
mówisz: "to pożądaný ideał."
lecz nie przewidzisz biegu spraw,
więc może byś odpuścił tak?
przecież z losem nie będziesz sie spierał,
zamknij drzwi, wyszepcz mi,
że jesteśmy tylko my,
i że nic się nie liczy prócz nas.
czemu boisz sie ...
bawmy się życiem póki czas, zanurzmy sie w nim raz po raz.
nie szkoda dreptać w miejscu?
oto pytanie, które znasz, a choć odpowiedź na nie masz,
ty ciągle stoisz w przejściu.
i wciąż ktoś potrąca cię, wciąż
ktoś mówi ci "przepraszam".
tak nie może dalej byc, na wycieczkę cię zapraszam...